22/03/2019

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Υποκρισία, το κέλυφος του Θανάτου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Πόσο ὅμορφα ὁ λαός μας στά Βαλκάνια διακοσμεῖ αὐγά! Τόσο πιό ὅμορφα γιά νά στολίση τό Πάσχα. Γιά νά αὐξήση τήν χαρά τοῦ Πάσχα. Γιά νά κάνη τούς φιλοξενουμένούς του πιό εὐτυχεῖς. Κάποτε μάλιστα τά βαμμένα αὐγά ἀποτελοῦν πραγματικά ἔργα τέχνης. Ἄν τά βαμμένα αὐγά διατηρηθοῦν πάρα πολύ, σαπίζουν ἐσωτερικά καί ἀναδίδουν μιά ἀνυπόφορη δυσοσμία ἤ στό τέλος στεγνώνουν ἐντελῶς.

Τότε εἶναι πού τό χρωματισμένο κέλυφος διατηρεῖ μέσα του τόν θάνατο.

Πιό φοβερή εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ γιά τούς ὑποκριτές, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὅμοιοι «τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μέν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δέ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καί πάσης ἀκαθαρσίας» (Ματθ. κγ΄ 27).

«Προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μή ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρός τό θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δέ μήγε, μισθόν οὐκ ἔχετε παρά τῷ πατρί ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. στ΄ 1).

Ἡ δικαιοσύνη πού εἶναι εὐάρεστη στόν Θεό, ὅπως ἀπεκαλύφθη ἀπό τόν Ἰησοῦ στό

Ὅρος τῶν Μακαρισμῶν, εἶναι ἡ ἀκόλουθη: ἔλεος, προσευχή, ἐμπιστοσύνη καί πίστι στόν Θεό ὡς τόν μόνο Κύριο, ἔλλειψις στενοχώριας γιά τήν αὔριο, ἀναζήτησις πρίν ἀπό ὁ,τιδήποτε ἄλλο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὕπαρξις πίστεως πού νά λαμβάνη ἀπό τόν Θεό ὅ,τι θέλει, νά βρίσκη ὅ,τι ζητᾶ, νά ἀνοίγη μιά κλειστή θύρα· καί ἐπίσης: νά μή κρίνης αὐστηρά, νά μή μετρᾶς μέ ψεύτικο μέτρο, ὥστε νά μή σοῦ συμβῆ παρομοίως· νά μή κοιτᾶς τό κάρφος στό μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἐνῶ ὑποκριτικά κρύβεις τό δοκάρι στό δικό σου μάτι· νά κάνης στόν συνάνθρωπό σου ὅ,τι θά ἤθελες νά σοῦ κάνουν· ὄχι φόβος τῆς στενῆς, ἀλλά καθαρῆς καί ἁγίας ὁδοῦ, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στήν ζωή, καί ἀποφυγή τῆς ἄνετης καί εὔκολης καί πλατειᾶς ὁδοῦ, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στόν θάνατο· ἀπόδοσις ἀγαθῶν καρπῶν στόν Θεό τόν Οἰκοκύρη, ὁ Ὁποῖος σέ φύτευσε σάν καλό δένδρο· ὄχι ὑπερηφάνια γιά τά μεγάλα σου ἔργα, ἀλλά ἐπιτέλεσις τοῦ κάθε πράγματος σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Πατρός ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐκπλήρωσις στήν πρᾶξι ὅλων τῶν παραγγελιῶν τοῦ Χριστοῦ, καί μέ τόν τρόπο τοῦτο ἀνέγερσις τοῦ οἴκου τῆς αἰωνιότητός σου, ὅπως ἕνας σοφός ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κτίζει τό σπίτι του ὄχι στήν ἄμμο, ἀλλά στόν βράχο, ὥστε οὔτε οἱ καταιγίδες, οὔτε οἱ ἄνεμοι, οὔτε οἱ βροχές νά μποροῦν νά τό βλάψουν (βλ. Ματθ., κεφ. ζ΄ 24-25).

Οἱ Φαρισσαῖοι, οἱ Γραμματεῖς καί ὑποκριτές, κάνουν καθετί ἀντίθετο ἀπό τούς Λόγους καί τήν σοφία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἐλεοῦν, τό κάνουν στά κεντρικά μέρη καί στίς ὁδούς καί δέν τό κάνουν αὐτό γιά τήν δόξα τοῦ Θεοῦ, οὔτε γιά νά βοηθήσουν τούς πτωχούς, ἀλλά μόνον γιά νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι.

Ὅταν προσεύχωνται στόν Θεό, προσεύχονται στούς δρόμους, μόνον γιά νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι.

Ὅταν νηστεύουν, κάνουν τά πρόσωπα τους νά φαίνωνται ἄσχημα καί ἀτημέλητα καί χλωμά, ὥστε καί πάλι νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ἀλλοίμονον! Κάνουν τά πάντα μόνον γιά νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄλλοι, ὅτι εἶναι δῆθεν ἐλεήμονες, προσευχητικοί καί μεγάλοι νηστευτές.

Τά κάνουν ὅλα αὐτά καί τά κάνουν καί σήμερα γιά δύο λόγους: γιά νά λάβουν ἀπό τούς ἀνθρώπους δόξα καί χρήματα. Ὅσο γιά τόν Θεό, δέν τόν ὑπολογίζουν καθόλου, σάν νά μήν ὑπάρχη. Στήν πραγματικότητα, οἱ ὑποκριτές εἶναι ἐντελῶς οἱ πιό ἄθεοι ἄνθρωποι. Ἐξαπατώντας τούς ἀνθρώπους, λαμβάνουν αὐτό πού θέλουν, καί αὐτό εἶναι ἡ τελική πληρωμή τους. Ἀπό τόν Θεό δέν ἔχουν νά περιμένουν τίποτε, ἐπειδή δέν Τόν χρέωσαν μέ καμμιά ἀπό τίς πράξεις τους, ἀλλά ἐπέσυραν μόνον τήν ὀργήν Του.

Γι᾽ αὐτούς εἶπε ὁ Κύριος: «ἐγγίζει μοι ὁ λαός οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καί ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δέ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμοῦ» (Ἡσ. κθ΄ 13).

Ἐφ᾽ ὅσον δέν τηροῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατρός, τηροῦν τό θέλημα τοῦ πατρός τοῦ ψεύδους. Ὁ πατέρας ὅλων τῶν ψευδῶν, ὁ διάβολος, τούς διδάσκει ὅτι εἶναι κανονικό, φυσικό καί λογικό νά κάνουν ἔτσι, καί ὅτι καί ἄλλοι πρίν ἀπό αὐτούς ἔκαναν ὁμοίως καί ἔζησαν θαυμάσια, κερδίζοντας ἀπό τούς ἀνθρώπους δόξα καί πλούτη. Αὐτή εἶναι ἡ καταστροφική ὁδός τοῦ κόσμου, καί ὅμως αὐτοί δέν τήν ἐγκαταλείπουν, χάριν τοῦ κόσμου. Αὐτοί, ἄθλιοι καθώς εἶναι, δέν αἰσθάνονται πόσο πολύ ὁ σατανᾶς τούς ἔχει ἐξαπατήσει μέ τέτοια ψεύδη καί πόσο πολύ ἔχει μολύνει καί ἀποξηράνει τίς καρδιές τους, πού ἀκόμη καί οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ γυρίζουν μέ ἀποστροφή τά πρόσωπά τους ἀπό τήν δυσωδία τῶν ψυχῶν τους.

Ὁλόκληρη ἡ ἐξωτερική τους, περιποιημένη ἐμφάνισις, εἶναι μόνον τό χρωματισμένο κέλυφος τοῦ θανάτου, ἕνας ἀσβεστωμένος τάφος. Ὅταν τούς βρῆ αὐτό πού λέμε θάνατος, ἀλλοίμονον! Αὐτό πού θά τούς ἔλθη τότε εἶναι ἡ βεβαίωσις καί ἡ σφραγίδα τῆς ἤδη ἀπό μακροῦ νεκρωμένης τους ψυχῆς.

Ἀλλά σεῖς, μήν εἶσθε ὅπως οἱ ὑποκριτές, διδάσκει ὁ Χριστός τούς ἀνθρώπους. Μήν εἶσθε σάν τούς ὑποκριτές, ὅταν ἀγαθοεργῆτε.«σοῦ δέ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μή γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου» (Ματθ. στ΄ 3).

Μήν εἶσθε ὑποκριτές, ὅταν προσεύχεσθε στόν Θεό: «σύ δέ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τό ταμιεῖόν σου, καί κλείσας τήν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καί ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ» (Ματθ. στ΄ 6).

Μήν εἶσθε σάν τούς ὑποκριτές, ὅταν νηστεύετε: «σύ δέ νηστεύων ἄλειψαί σου τήν κεφαλήν καί τό πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μή φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλά τῷ πατρί σου ἐν τῷ κρυπτῷ, καί ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ» (Ματθ. στ΄ 18)· «οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὅ ἐάν μή φανερωθῇ, οὐδέ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ᾽ ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν» (Μάρκ. δ΄ 22).

Ὁ Θεός θά σοῦ ἀποκαλύψη μεγάλα μυστικά, τότε πού ἐσύ δέν θά τό περιμένης. Οἱ Προφῆτες καί οἱ Δίκαιοι τό ἤξεραν αὐτό, ἀλλά οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι δέν τό ἤξεραν, καί οὔτε τό ξέρουν ἀκόμη καί σήμερα.

Οἱ Προφῆτες καί οἱ Δίκαιοι ἐφοβοῦντο τόν Θεό καί ἀγαποῦσαν τόν λαό τους, ἐνῶ οἱ

Φαρισαῖοι καί οἱ Γραμματεῖς, οἱ ὑποκριτές, δέν φοβοῦνται τόν Θεό καί μισοῦν τόν λαό τους.

Ὁ Ἰησοῦς εὐσπλαγχνίζετο μέχρι δακρύων τόν λαόν Του (βλ. Ματθ. ιε΄ 32.Μάρκ. η΄ 2), τόν ὁποῖον οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἄρχοντες ἐξαπατοῦσαν, ὕβριζαν καί ἐκδικοῦνταν χωρίς ἔλεος. Σέ προηγούμενό Του κήρυγμα, ὁ Χριστός κήρυξε ἀνοικτά πόλεμο κατά τῆς ὑποκρισίας τους.

Καθώς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἦταν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί ὁ καιρός περνοῦσε, αὔξανε τόν πόλεμό Του κατά τῆς ὑποκρισίας ἐξευτελίζοντάς την, καί τῆς ὑποκρισίας τῶν θρηκευτικῶν ἀρχηγῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ἐξευτελίζοντάς τους ἐνώπιόν τους καί ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ Του.

Ποτέ δέν ἐξευτέλισε ὁποιουσδήποτε ἁμαρτωλούς τόσο πολύ, ὅσο ἐξευτέλισε τούς ὑποκριτές. Τελικά, ὁ ἐξευτελισμός τῆς ὑποκρισίας ἀπό τόν Ἰησοῦ, κοντά στό τέλος πλεόν τῆς ἐπιγείου παραμονῆς Του, μετεβλήθη σέ φοβερή βροντή, ἡ ὁποία κυριολεκτικά ἄστραψε καί βρόντηξε. Δέν πρέπει νά ξαφνιάζη τοῦτο αὐτούς πού γνωρίζουν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δέν ἀπευθύνθηκε μόνον σέ μιά γενιά ἀνθρώπων, αὐτήν τῆς ἐποχῆς Του, ἀλλά πρός ὅλες τίς γενεές ἕως τέλους τοῦ κόσμου.

Καθώς ἐξευτέλιζε τούς Ἰουδαίους ὑποκριτές πρόσωπο πρός πρόσωπο, ἐξευτέλιζε ὅλους τούς ὑποκριτές ὅλων τῶν ἐποχῶν ὅλων τῶν γενεῶν.

Γιατί ἄραγε ὁ Ἰησοῦς κτύπησε τόσο σκληρά καί ἀνελέητα εἰδικά τήν ὑποκρισία; Διότι, ἡ ὑποκρισία εἶναι ἕνα σατανικό ψέμα, ἡ ὑποκρισία εἶναι σατανική ἐξ ἀρχῆς· εἶναι τό ζιζάνιο πού ἔσπειρε ὁ σατανᾶς σέ ὅλες τίς σοδειές τοῦ Θεοῦ στήν γῆ: στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, στό σπίτι του, στόν γάμο του, στήν παρέα των φίλων του, στόν λαό του καί στό ἔθνος, στήν πολιτική καί στό ἐμπόριο, στήν λύπη καί στήν χαρά, παντοῦ, σέ ὅλες τίς ἐποχές καί τούς πολιτισμούς. Κανένας πολιτισμός δέν κατάφερε νά ξερριζώση τό ζιζάνιο τῆς ὑποκρισίας, ἀλλά αὐτό κατώρθωσε νά ἀφανίση πολλούς ἀπό αὐτούς. Ἄν ἕνας πολιτισμός ἔλαμπε μέ ἐξωτερική αἴγλη, ὅπως ὁ Εὐρωπαϊκός καί ὁ Ἰαπωνικός, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι εἶχε καταστρέψει τήν ὑποκρισία, παρά ὅτι τήν εἶχε ἀποκρύψει πιό ἐπιδέξια κάτω ἀπό τό κέλυφός του, πού δέν εἶχε γραμμένο πάνω τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως συμβαίνει μέ τά Πασχαλινά αὐγά στά Βαλκάνια. Μᾶλλον, ἔγραφε στό δικό του κέλυφος: εὐγένεια, τρόποι, σοφιστεία, λόγους δηλαδή πού οἱ δαίμονες δέν φοβοῦνται, καί ἔτσι τό ζιζάνιο τῆς ὑποκρισίας, ἀνεμπόδιστο, βλάστανε ὀργιαστικά.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνσαρκωμένος Λόγος τοῦ Θεοῦ, διεκήρυξε ἐξ ἀρχῆς δύο πολέμους: κατά τού σατανᾶ καί κατά τῆς ὑποκρισίας. Οἱ ἄνθρωποι Τόν ἀγαποῦσαν

καί Τόν τιμοῦσαν μέ τεράστιο θεοφοβούμενο σεβασμό, ὡς Σωτῆρα. «Ἦν γάρ διδάσκων αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καί οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς» (Ματθ. ζ΄ 29).

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

ΠΗΓΗ: www.imkby.gr

Εκ του ιστοτόπου της Ενορίας Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων